

अमेरिकेसाठी भविष्य आणि १८ जुलै, २०२० - क्रमांक एक

कराराच्या गुहेतील पुरुष: जगाच्या अंतकाळी मोशे व एलियाह

Jeff Pippenger

2023-08-23

मोशे आणि एलिया हे भविष्यसूचक प्रतीक आहेत; संदर्भानुसार त्यांपैकी प्रत्येकाला एक स्वतंत्र प्रतीक म्हणून समजले जाऊ शकते, किंवा दोन्ही संदेष्ट्यांचा समावेश असलेले एकच प्रतीक म्हणूनही त्यांना समजले जाऊ शकते. दोन साक्षींवर एखादी गोष्ट स्थिर होते, आणि प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये मोशे आणि एलिया हे जुन्या व नव्या करारातील दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करतात. रूपांतर पर्वतावर, जो ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाचे प्रतिनिधित्व करतो, हे द्वैध प्रतीक रविवारच्या कायद्याच्या संकटातील एक लाख चव्वेचाळीस हजार (एलिया) आणि हुतात्मे (मोशे) या दोघांचे प्रतिनिधित्व करते. एकत्रित प्रतीक म्हणून, होरेबच्या गुहेत, ते जगाच्या शेवटी असलेल्या देवाच्या त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात जे त्याच्या स्वभावाचे प्रकटीकरण असलेला संदेश "ऐकतात," "वाचतात" आणि "पाळतात," आणि ज्यामध्ये एका लावदिकीयेकराला फिलाडेल्फियेकरामध्ये रूपांतरित करण्याचे सामर्थ्य अंतर्भूत आहे. लवकरच, (अतिशय लवकरच) असा एक क्षण येईल की, "पाहा, वर येत आहे," या हाकेप्रती योग्य प्रतिसाद देण्यासाठी आवश्यक असलेल्या "तेलाचा" लाभ घेणे मूर्ख लावदिकीयेकर अॅडव्हॅटिस्टांना यापुढे शक्य राहणार नाही.

मग मोशे परमेश्वराला म्हणाला, "पाहा, तू मला म्हणतोस, 'या लोकांना वर घेऊन जा'; पण तू माझ्याबरोबर कोणाला पाठविणार आहेस हे मला कळविलेले नाही. तरी तू असे म्हटले आहेस, 'मी तुला नावाने ओळखतो, आणि तू माझ्या दृष्टीत कृपा पावला आहेस.' म्हणून आता, विनवितो, जर मी तुझ्या दृष्टीत कृपा पावलेलो असेन, तर मला तुझा मार्ग दाखव, जेणेकरून मी तुला जाणावे, आणि तुझ्या दृष्टीत कृपा पावावे; आणि हेही लक्षात घे की ही जाति तुझे लोक आहेत." तेव्हा तो म्हणाला, "माझे उपस्थिती तुझ्याबरोबर जाईल, आणि मी तुला विसावा देईन." मग तो त्याला म्हणाला, "जर तुझी उपस्थिती माझ्याबरोबर येत नसेल, तर आम्हांस येथून वर नेऊ नकोस. कारण मी आणि तुझे लोक तुझ्या दृष्टीत कृपा पावलेलो आहोत हे येथे कशावरून कळणार? तू आमच्याबरोबर जातोस, यावरूनच नव्हे काय? अशा रीतीने, मी आणि तुझे लोक, पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर असलेल्या सर्व लोकांपासून वेगळे ठरू." मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "तू जे बोललास ते हेही मी करीन; कारण तू माझ्या दृष्टीत कृपा पावला आहेस, आणि मी तुला नावाने ओळखतो." मग तो म्हणाला, "विनवितो, मला तुझे वैभव दाखव." तेव्हा तो म्हणाला, "मी माझे सर्व सौम्यपण तुझ्यासमोरून जाऊ देईन, आणि तुझ्यासमोर परमेश्वराचे नाव घोषित करीन; आणि ज्याच्यावर मी कृपा करीन त्याच्यावर कृपा करीन, आणि ज्याच्यावर मी दया करीन त्याच्यावर दया करीन." आणि तो म्हणाला, "तू माझे मुख पाहू शकणार नाहीस; कारण मनुष्य मला पाहून जिवंत राहणार नाही." पुढे परमेश्वर म्हणाला, "पहा, माझ्याजवळ एक जागा आहे; आणि तू त्या खडकावर उभा राहा. आणि असे होईल की, माझे वैभव जात असताना, मी तुला खडकाच्या कपारीत ठेवीन, आणि मी जाईपर्यंत माझ्या हाताने तुला झाकून ठेवीन. मग मी माझा हात दूर करीन, आणि तू माझे पाठीमागील भाग पाहशील; पण माझे मुख दिसणार नाही." मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "पहिल्यांसारख्या दोन दगडी पट्ट्या तू कोरून घे; आणि ज्या पहिल्या पट्ट्या तू फोडून टाकल्या, त्यांवर असलेले शब्द मी या पट्ट्यांवर लिहीन. आणि सकाळी सिद्ध राहा; सकाळी सीनाय पर्वतावर वर ये, आणि पर्वताच्या शिखरावर तेथे माझ्यासमोर उभा राहा. आणि तुझ्याबरोबर कोणीही वर येऊ नये; तसेच संपूर्ण पर्वतावर कोणीही दिसू नये; त्या पर्वतासमोर मेंढरांचे कळप वा गुराढोरांचे कळपही चरू देऊ नयेत." मग त्याने पहिल्यांसारख्या दोन दगडी पट्ट्या कोरल्या; आणि परमेश्वराने त्याला आज्ञा केल्याप्रमाणे मोशे सकाळी लवकर उठला, आणि दोन दगडी पट्ट्या हातात घेऊन सीनाय पर्वतावर चढून गेला. मग परमेश्वर मेघात उतरला, आणि तेथे त्याच्याबरोबर उभा राहिला, आणि परमेश्वराचे नाव घोषित केले. आणि परमेश्वर त्याच्या समोरून गेला, आणि घोषित केले, "परमेश्वर, परमेश्वर देव, दयाळू आणि कृपाळू, सहनशील, आणि सद्गुण व सत्य यांत विपुल,

हजारोंवर दया राखणारा, अधर्म, अपराध आणि पाप क्षमा करणारा; पण दोषीला मुळीच निर्दोष न ठरविणारा; पित्यांच्या अधर्माचा दंड मुलांवर, आणि मुलांच्या मुलांवर, तिसऱ्या व चौथ्या पिढीपर्यंत आणणारा.” तेव्हा मोशेने घाईने पृथ्वीपर्यंत मस्तक झुकविले, आणि उपासना केली. मग तो म्हणाला, “हे प्रभु, जर आता मी तुझ्या दृष्टीत कृपा पावलेलो असेन, तर विनवितो, माझा प्रभु आमच्यामध्ये चालत राहो; कारण हे हट्टी मानाचे लोक आहेत; आणि आमचा अधर्म व आमचे पाप क्षमा कर, आणि आम्हांस तुझा वारसा कर.” आणि तो म्हणाला, “पाहा, मी एक करार करीत आहे: तुझ्या सर्व लोकांसमोर मी अशी अद्भुत कृत्ये करीन, जी सर्व पृथ्वीवर किंवा कोणत्याही राष्ट्रात कधीच केली गेली नाहीत; आणि ज्या सर्व लोकांमध्ये तू आहेस ते परमेश्वराचे कार्य पाहतील; कारण मी तुझ्याबरोबर जे करीन ते भयप्रद आहे.” निर्गम 33:12-34:10.

मोशे जगाच्या अंतकाळातील देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो. ते तेच आहेत, जे तपासणीच्या न्यायाच्या “शेवटच्या दिवसांत” देवाला त्याचा “मार्ग” दाखविण्याची विनंती करतात, जेणेकरून ते देवाला “ओळखू” शकतील; आणि त्याच्या प्रत्युत्तरात त्यांना देवाकडून असे उत्तर प्राप्त होते की त्यात त्याची “उपस्थिती” त्यांच्याबरोबर “जाईल” अशी प्रतिज्ञा समाविष्ट आहे, आणि देव त्या लोकांना “विश्रांती” देईल.

परमेश्वर असे म्हणतो, मार्गावर उभे राहा, पाहा, आणि जुन्या वाटा विचारा, चांगला मार्ग कुठे आहे ते शोधा, आणि त्यात चालत रहा; म्हणजे तुम्हाला तुमच्या आत्म्यांस विश्रांती मिळेल. पण त्यांनी म्हटले, आम्ही त्यात चालणार नाही. तसेच मी तुमच्यावर पहारेकरी नेमले, असे सांगून, तुतारीचा आवाज ऐका. पण त्यांनी म्हटले, आम्ही ऐकणार नाही. यिर्मया ६:१६, १७.

यिर्मया अशा एका वर्गाची ओळख करून देतो, जो “पाहण्यास” आणि “ऐकण्यास” नकार देतो; आणि म्हणूनच “चांगला मार्ग” शोधून “त्यात चालणाऱ्यांना” देण्यात आलेला “विश्रांती” त्यांना प्राप्त होत नाही. यशया त्या विश्रांतीची ओळख “ताजेतवानेपणा” अशी करून देतो.

तो ज्ञान कोणाला शिकवील? आणि तत्त्वज्ञान कोणाला समजावून सांगेल? जे दुधापासून वेगळे झाले आहेत, आणि स्तनांपासून दूर केले गेले आहेत, त्यांनाच. कारण आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे, असे असले पाहिजे. कारण तो या लोकांशी तोतऱ्या ओठांनी आणि दुसऱ्या भाषेने बोलेल. ज्यांना त्याने म्हटले, “हीच ती विश्रांती आहे, जिच्याद्वारे तुम्ही श्रांतांना विश्रांती देऊ शकता; आणि हेच ते ताजेतवानेपण आहे”; तरीही त्यांनी ऐकण्यास नकार दिला. परंतु परमेश्वराचे वचन त्यांच्यासाठी आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे, असे झाले; जेणेकरून ते जाऊन मागे पडतील, आणि मोडले जातील, आणि सापळ्यात अडकतील, आणि पकडले जातील. यशया 28:9-13.

“विश्रांती” आणि “ताजेतवानेपणा” हे अंतिम इशान्याचा संदेश घोषित केला जात असताना ओतल्या जाणाऱ्या उत्तरकाळच्या पावसाचे प्रतिनिधित्व करतात.

“तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाची समाप्ती होत असलेल्या काळाकडे मला निर्देशित करण्यात आले. देवाची शक्ती त्याच्या लोकांवर विसावली होती; त्यांनी आपले कार्य पूर्ण केले होते आणि त्यांच्या पुढे असलेल्या परीक्षेच्या घटकेसाठी ते सिद्ध झाले होते. त्यांनी उत्तरकालीन वर्षाव, अर्थात प्रभूच्या सान्निध्यातून येणारे ताजेतवानेपण, प्राप्त केले होते, आणि जिवंत साक्ष पुन्हा जागृत झाली होती. शेवटची महान चेतावणी सर्वत्र ध्वनित झाली होती, आणि ज्यांनी तो संदेश स्वीकारला नाही अशा पृथ्वीवरील रहिवाशांना तिने उद्दीपित व क्रोधित केले होते.” Early Writings, 279.

“विश्रांती” किंवा “ताजेतवानेपणा” यांचे, जे “उत्तरकाळचा पाऊस” आहे, ते अभिवचन, मोशेला गुहेत देण्यात आलेल्या त्या अभिवचनाचाही समावेश करते की देवाची “उपस्थिती” त्याच्या लोकांबरोबर जाईल.

“हे कार्य पेंटेकोस्टच्या दिवसाच्या कार्यासारखेच असेल. सुवार्तेच्या आरंभी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावात जसा ‘पूर्ववर्षाव’ देण्यात आला, जेणेकरून त्या अमूल्य बीजाला अंकुर फुटावा, त्याचप्रमाणे तिच्या

समाप्तीसमयी पीक परिपक्व होण्यासाठी 'उत्तरवर्षाव' दिला जाईल. 'मग आपण जाणू; आपण परमेश्वरास जाणून घेण्याचा पाठपुरावा केला, तर आपण जाणू; त्याचे प्रगटन प्रभातीप्रमाणे निश्चित आहे; आणि तो पावसाप्रमाणे, भूमीवर पडणाऱ्या उत्तरवर्षाव व पूर्ववर्षावाप्रमाणे, आपल्याकडे येईल.' (Hosea 6:3.) 'म्हणून, हे सियोनच्या लेकरांनो, आनंद करा, आणि तुमचा देव परमेश्वर याच्यात उल्लसित व्हा; कारण त्याने तुम्हांला योग्य प्रमाणात पूर्ववर्षाव दिला आहे, आणि तो तुम्हांकरिता पाऊस पाडील—पूर्ववर्षाव आणि उत्तरवर्षाव.' (Joel 2:23.) 'शेवटच्या दिवसांत, देव म्हणतो, मी माझ्या आत्म्यापासून सर्व देहावर ओतीन.' 'आणि असे होईल, की जो कोणी प्रभूच्या नावाचा धावा करील तो तारण पावेल.' (Acts 2:17, 21.) सुवार्तेचे महान कार्य ज्या प्रकारे देवाच्या सामर्थ्याच्या प्रकटीकरणाने तिच्या आरंभी चिन्हांकित झाले, त्यापेक्षा कमी प्रकटीकरणाने समाप्त होणार नाही. सुवार्तेच्या आरंभी पूर्ववर्षावाच्या ओतप्रोत वर्षावात ज्या भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्या, त्या तिच्या समाप्तीसमयी उत्तरवर्षावात पुन्हा पूर्ण होणार आहेत. येथे ते 'ताजेतवानेपणाचे काळ' आहेत, ज्यांच्याकडे प्रेषित पेत्राने लक्ष वेधले, जेव्हा तो म्हणाला, 'म्हणून पश्चात्ताप करा आणि परिवर्तन पावा, जेणेकरून तुमची पापे पुसून टाकली जावीत [चौकशी न्यायनिवाड्यात], जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून ताजेतवानेपणाचे काळ येतील; आणि तो येशूला पाठवील.' (Acts 3:19-20.)"

"देवाचे सेवक, ज्यांच्या मुखमंडळावर पवित्र समर्पणाचा प्रकाश झळकत व तेजाळत असेल, ते स्वर्गातून आलेला संदेश घोषित करण्यासाठी ठिकाणाहून ठिकाणी त्वरेने जातील. पृथ्वीभर, हजारो आवाजांनी, इशारा दिला जाईल. चमत्कार घडविले जातील, रुग्ण बरे केले जातील, आणि चिन्हे व अद्भुते विश्वास ठेवणाऱ्यांच्या मागे येतील. सैतानही खोट्या अद्भुत गोष्टींनी कार्य करतो, अगदी मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर स्वर्गातून अग्नीही खाली आणतो. (प्रकटीकरण 13:13.) अशा रीतीने पृथ्वीवरील रहिवाशांना आपली भूमिका घेण्यास आणले जाईल." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स्री, 611, 612.

शेवटच्या दिवसांत पवित्र आत्म्याचे ओतणे हे सुवार्तेच्या घोषणेच्या आरंभी झालेल्या पवित्र आत्म्याच्या ओतण्याद्वारे पूर्वछायांकित करण्यात आले आहे. जे आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो ते ऐकणार नाहीत, अशा लोकांवरील "प्रभूचे वचन" हे जगाच्या अंताचे स्पष्टीकरण करण्यासाठी एका भविष्यवाणीच्या इतिहासाची रेषा दुसऱ्या भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या रेषेशी जोडण्याच्या भविष्यसूचक तत्त्वाचे प्रतिपादन होते. हे याहून कमी काहीही नाही की, एखाद्या गोष्टीचा आरंभ तिच्या अंताचे चित्रण करतो. हे भविष्यसूचक नियम मूर्ख लाओदिकीया सप्तम-दिवसीय अॅडव्हेंटिस्ट लोकांनी नाकारले आहेत. जेव्हा ते स्वीकारले जाते, तेव्हा देव "ज्ञान शिकवू" शकतो; आणि दानियेल ज्याची ओळख शेवटच्या काळी वाढणारे असे करतो, तसेच होशेय म्हणतो की देवाचे लोक ज्याचा नकार करतात म्हणून नष्ट होतात, ते हेच ज्ञान होय. यशया आणि यिर्मया यांतील जो वर्ग ऐकण्यास किंवा पाहण्यास नकार देतो, तो "ताजेतवानेपणा" नाकारतो; आणि तोच "विश्रांती" आहे, जी देव आपल्या "शेवटच्या दिवसांतील" लोकांना देण्याचे आश्वासन देतो, जेणेकरून ते दिवसांच्या अंतकाळातील संकटातून सुरक्षितपणे मार्गक्रमण करू शकतील.

देवाने मोशेला जाहीर केलेले "परमेश्वराचे नाव" (स्वभाव) असे होते की, "परमेश्वर देव" "दयाळू व कृपाळू, दीर्घशांतीचा, आणि सद्गुण व सत्य यांत परिपूर्ण" आहे. त्याचा स्वभाव दया आणि सत्य असा आहे. त्याच्या स्वभावाचे प्रतिनिधित्व करणारे सत्य हे नेहमीच त्याच्या दयेशी संबंधित असते; कारण देव प्रथम कोणावर आपली दया करीत नाही, तोवर कोणताही मनुष्य त्याचे सत्य समजू शकणार नाही; कारण सर्वांनी पाप केले आहे आणि देवाच्या तेजाला (स्वभावाला) मुकले आहेत. येशू ख्रिस्त हा अल्फा आणि ओमेगा आहे, हे सत्य ज्यांना देवाने त्यांच्या अधर्म व पापांपासून क्षमा केली आहे, तेच ओळखतात व पाळतात. ती क्षमा तपासणी न्यायाच्या अंतिम दृश्यांमध्ये होते. ज्यांच्यावर तो आपली दया करतो, आणि अशा रीतीने त्यांच्या पापांची क्षमा करतो, त्यांना तो आपला वारसा म्हणून स्वीकारतो आणि त्यांच्याशी करार करतो.

"या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत, देवाचा त्याच्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांबरोबरचा करार नूतनीकृत केला जाणार आहे." Review and Herald, February 26, 1914.

मोशेसह सर्व संदेषे त्या छाननीच्या न्यायाच्या अंतिम दिवसांची ओळख करून देतात, जेव्हा देव एक लाख चव्वेचाळीस हजार म्हणून ओळखल्या गेलेल्यांबरोबर आपला करार नव्याने स्थापन करतो. आणि जेव्हा तो करार स्थापन होतो, तेव्हा देव "चमत्कार करील, जे सर्व पृथ्वीवर किंवा कोणत्याही राष्ट्रात कधी झाले नाहीत; आणि ज्यांच्यामध्ये तू आहेस ते सर्व लोक परमेश्वराचे कार्य पाहतील; कारण मी तुझ्याबरोबर जे करीन ते भयप्रद आहे."

होरब पर्वतावर, ज्याला सीनै पर्वत असेही म्हणतात, मोशेचा गुहेतील अनुभव हा देवाच्या लोकांबरोबर असलेल्या मोशेच्या संघर्षाच्या संदर्भात ठेवलेला होता. त्याचा संघर्ष हा देवाने त्याला दिलेले कार्य पूर्ण करण्याविषयी होता. मोशे देवाच्या जगासाठीच्या संदेशाविषयी संघर्षात होता. प्रभूने मोशेला आपले तेज दाखविण्याच्या अगोदरच, आपण मोशेला प्रभूविरुद्ध तर्क मांडताना पाहतो; तो असे सुचवित होता की, जर प्रभूने अलीकडेच अहरोनाच्या सोन्याच्या वासराभोवती नाचणाऱ्या बंडखोरांचा नाश केला, तर त्या बंडखोरांचा नाश देवाच्या सामर्थ्याची ओळख करून देणारा संदेशच नष्ट करील.

आणि परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "मी या लोकांकडे पाहिले आहे, आणि पाहा, हे हट्टी लोक आहेत. म्हणून आता मला राहू दे; म्हणजे माझा क्रोध त्यांच्यावर प्रज्वलित होईल, आणि मी त्यांचा संपूर्ण नाश करीन; आणि तुझ्यापासून मी एक महान राष्ट्र उत्पन्न करीन." तेव्हा मोशेने आपला देव परमेश्वर याची विनवणी केली, आणि म्हणाला, "हे परमेश्वरा, ज्या तुझ्या लोकांना तू मोठ्या सामर्थ्याने आणि पराक्रमी हाताने मिसर देशातून बाहेर काढले, त्यांच्यावर तुझा क्रोध का प्रज्वलित होतो? मिसरी लोक असे का बोलतील व म्हणतील, 'त्यांना पर्वतांत ठार मारण्यासाठी आणि पृथ्वीवरून त्यांचा संपूर्ण नाश करण्यासाठीच त्याने त्यांना बाहेर काढले'? तुझ्या प्रखर क्रोधापासून परावृत्त हो, आणि आपल्या लोकांवर हे अनिष्ट आणण्याचा विचार सोड. तुझे सेवक अब्राहाम, इसहाक आणि इसाएल यांची आठवण कर, ज्यांना तू स्वतःची शपथ घेऊन म्हणाला होतास, 'मी तुमच्या संततीची वाढ आकाशातील ताऱ्यांप्रमाणे करीन; आणि हा सर्व देश, ज्याविषयी मी बोललो आहे, तो मी तुमच्या संततीला देईन, आणि ते तो सर्वकाळ वतन म्हणून धारण करतील.'" मग परमेश्वराने आपल्या लोकांवर आणावयाच्या अनिष्टापासून माघार घेतली. निर्गम 32:9-14.

मोशेच्या गुहेतील अनुभवात तो संदेश समाविष्ट आहे की जो मोशेला जगासमोर सादर करण्यासाठी नियुक्त करण्यात आला होता. परमेश्वर मोशेसमोरून जात असताना आणि आपले स्वरूप घोषित करित असताना दिलेली साक्ष ही देवाच्या बंडखोर (लाओदिकीया) लोकांविषयीच्या अंतर्गत संदेशाच्या संदर्भात ठेवलेली आहे; आणि एलियाच्या गुहेतील अनुभवाचा संदर्भ ईजेबेलशी, म्हणजेच संयुक्त संस्थाने, पोपसत्ता आणि संयुक्त राष्ट्रसंघ यांच्या त्रैधारी संघटनेशी, झालेल्या त्याच्या संघर्षाच्या संदर्भात ठेवलेला होता. एक संदेश कलीसियेसाठी अंतर्गत संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो, तर दुसरा जगासाठी बाह्य संदेशाचे; परंतु मोशे आणि एलिया हे दोन साक्षीदार होरेबच्या त्याच गुहेत आहेत, आणि जगाच्या समाप्तीच्या वेळी त्या गुहेत त्यांचे दोघांचेही प्रतिनिधित्व केलेले आहे.

आणि अहाबाने एलीयाने जे काही केले होते ते सर्व ईजेबेलीस सांगितले, आणि त्याने सर्व संदेष्यांना तलवारीने कसे ठार मारले हेही तिला कळविले. मग ईजेबेलीने एलीयाकडे एक दूत पाठवून सांगितले, उद्या याच वेळी जर मी तुझा प्राण त्यांपैकी एकाच्या प्राणासारखा केला नाही, तर देव मला तसेच करोत, आणि त्याहून अधिकही करोत. हे पाहून तो उठला, आणि आपल्या प्राणासाठी निघून गेला; आणि तो यहुदाच्या अधिपत्याखालील बेअरशेबा येथे आला, आणि तेथे त्याने आपल्या सेवकाला सोडून दिले. परंतु तो स्वतः अरण्यात एका दिवसाचा प्रवास करून गेला, आणि जाऊन एका झुडपाखाली बसला; आणि त्याने आपण मरावे अशी विनंती केली; आणि म्हणाला, पुरे झाले; आता, हे परमेश्वरा, माझा प्राण घेऊन टाक; कारण मी माझ्या पूर्वजांपेक्षा काही अधिक चांगला नाही. आणि तो त्या झुडपाखाली पडून झोपी गेला असता, पाहा, एका देवदूताने त्याला स्पर्श केला, आणि त्याला म्हणाला, उठ आणि खा. आणि त्याने पाहिले, तर पाहा, त्याच्या डोक्याजवळ निखाऱ्यांवर भाजलेली भाकरी आणि पाण्याचा घडा ठेवलेला होता. आणि त्याने खाल्ले व पिले, आणि पुन्हा पडून राहिला. आणि परमेश्वराचा देवदूत दुसऱ्यांदा पुन्हा आला, आणि त्याला स्पर्श करून म्हणाला, उठ आणि खा; कारण हा प्रवास तुझ्यासाठी फार मोठा आहे. आणि तो उठला, खाऊन पिऊन, त्या अन्नाच्या सामर्थ्याने चाळीस दिवस व चाळीस रात्री देवाचा पर्वत होरेबपर्यंत चालत गेला. तेथे तो एका गुहेजवळ आला, आणि त्यात मुक्काम केला; आणि पाहा, परमेश्वराचे

वचन त्याच्यापाशी आले, आणि त्याने त्याला विचारले, एलीया, तू येथे काय करीत आहेस? तेव्हा तो म्हणाला, सैन्यांचा देव परमेश्वर याच्याविषयी मला अत्यंत जळफळाट झाला आहे; कारण इस्राएलच्या संततीने तुझा करार सोडला आहे, तुझ्या वेद्या पाडून टाकल्या आहेत, आणि तुझ्या संदेष्ट्यांना तलवारीने ठार मारले आहे; आणि मी, मी एकटाच उरलो आहे; आणि ते माझा प्राण घेण्यासाठी माझा शोध करीत आहेत. तेव्हा तो म्हणाला, बाहेर जा, आणि परमेश्वरासमोर पर्वतावर उभा राहा. आणि पाहा, परमेश्वर तेथून जात होता, आणि परमेश्वरासमोर एक मोठा व प्रचंड वारा पर्वत फाडीत होता आणि खडकांचे तुकडे करीत होता; परंतु परमेश्वर त्या वाऱ्यात नव्हता. आणि त्या वाऱ्यानंतर भूकंप झाला; परंतु परमेश्वर भूकंपात नव्हता. आणि भूकंपानंतर अग्नी आला; परंतु परमेश्वर अग्नीत नव्हता. आणि अग्नीनंतर एक मंद, सूक्ष्म स्वर झाला. आणि असे झाले की, एलीयाने तो ऐकताच, आपल्या अंगरख्याने आपले मुख झाकले, आणि बाहेर जाऊन गुहेच्या प्रवेशद्वाराशी उभा राहिला. आणि पाहा, त्याच्यापाशी एक आवाज आला, आणि म्हणाला, एलीया, तू येथे काय करीत आहेस? तेव्हा तो म्हणाला, सैन्यांचा देव परमेश्वर याच्याविषयी मला अत्यंत जळफळाट झाला आहे; कारण इस्राएलच्या संततीने तुझा करार सोडला आहे, तुझ्या वेद्या पाडून टाकल्या आहेत, आणि तुझ्या संदेष्ट्यांना तलवारीने ठार मारले आहे; आणि मी, मी एकटाच उरलो आहे; आणि ते माझा प्राण घेण्यासाठी माझा शोध करीत आहेत. आणि परमेश्वर त्याला म्हणाला, जा, दामास्कसच्या अरण्याकडे आपल्या मार्गाने परत फिर; आणि तेथे पोहोचल्यानंतर हजाएलाला अरामाचा राजा होण्यासाठी अभिषेक कर. आणि निमशीचा पुत्र येहू याला इस्राएलाचा राजा होण्यासाठी अभिषेक कर; आणि आबेलमहोला येथील शाफाटाचा पुत्र एलीशा याला तुझ्या जागी संदेष्टा होण्यासाठी अभिषेक कर. आणि असे होईल की, हजाएलाच्या तलवारीतून जो सुटेल त्याला येहू ठार मारील; आणि येहूच्या तलवारीतून जो सुटेल त्याला एलीशा ठार मारील. तरीही मी इस्राएलात सात हजार जण राखून ठेवले आहेत, ज्यांचे सर्व गुडघे बआलासमोर वाकलेले नाहीत, आणि ज्याच्या प्रत्येक मुखाने त्याला चुंबन दिलेले नाही. १ राजे १९:१-१८.

एलियाचा गुहेतील अनुभव हा त्या संदेशाविषयी तसेच त्याच्या संदेशाचा व कार्याचा झालेला परिणाम त्याला जसा वाटला त्या संबंधी संदेष्ट्याच्या निरुत्साहाचे प्रतिनिधित्व करतो. मोशे देवाने घोषित केलेल्या संदेशाचे समर्थन करीत होता, आणि एलियाने त्या संदेशाविषयी आशा सोडली होती. तो तोच संदेश आहे, एवढाच अपवाद की एक संदेश मंडळीविषयी अंतर्गत आहे आणि दुसरा मंडळीच्या बाहेरील आहे. तरीही भविष्यसूचक दृष्ट्या, ते दोघे मिळून प्रकटीकरण अठरा येथील द्विगुण संदेशाचे चित्रण करीत आहेत. गुहेशी संबंधित सर्व सत्यांबद्दल मला जे विशेषत्वाने अधोरेखित करावयाचे आहे ते असे की, "शेवटच्या दिवसांत" कोणत्याही प्रकरणात व्यक्त होणारा निरुत्साह हा संदेशाविषयी आणि त्याच्या परिणामाविषयीच असतो.

मोशे आणि एलियाह हे दोघेही त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात जे "प्रभूचे वचन" असलेल्या "आवाजाला" "ऐकतात" आणि "पाहतात." ते "वचन" त्याच्या दया आणि सत्य या स्वभावाचे प्रतिनिधित्व करते. स्तोत्रकर्ताही देवाची दया, जी त्याचा स्वभाव आहे, ती दाखविण्याची विनंती करतो. त्याची "दया" पाहण्यासाठी, स्तोत्रकर्ता मंडळ्यांना आत्मा काय म्हणतो ते "ऐकण्याचे" वचन देतो.

मुख्य गायकासाठी, कोरहाच्या पुत्रांचे स्तोत्र. हे परमेश्वरा, तू आपल्या देशावर कृपादृष्टी केली आहेस; तू याकोबाची बंदिवासाची अवस्था परत फिरविली आहेस [उलटविली आहेस]. तू आपल्या लोकांचा अधर्म क्षमा केला आहेस; तू त्यांचे सर्व पाप झाकून टाकले आहेस. सेला. तू आपला सर्व क्रोध दूर केला आहेस; तू आपल्या प्रखर कोपापासून परावृत्त झाला आहेस. हे आमच्या तारणाच्या देवा, आम्हांस पुन्हा वळव; आणि आमच्यावरील तुझा कोप थांबव. तू आमच्यावर सदासर्वकाळ रुष्ट राहशील काय? तू आपला क्रोध सर्व पिढ्यांपर्यंत वाढवून ठेवशील काय? तू आम्हांस पुन्हा जीवन देणार नाहीस काय, जेणेकरून तुझे लोक तुझ्यात आनंद करतील? हे परमेश्वरा, आम्हांस तुझी दया दाखव, आणि आम्हांस तुझे तारण प्रदान कर. देव परमेश्वर काय बोलेल ते मी ऐकेन; कारण तो आपल्या लोकांना आणि आपल्या पवित्र जनांना शांती बोलेल; पण त्यांनी पुन्हा मूर्खपणाकडे वळू नये. निश्चयाने, त्याचे तारण त्याचे भय बाळगणाऱ्यांच्या जवळ आहे, जेणेकरून तेज आमच्या देशात वसेल. दया आणि सत्य एकमेकांना भेटले आहेत; नीतिमत्ता आणि शांती यांनी एकमेकांचे चुंबन घेतले आहे. सत्य पृथ्वीमधून उगवेल; आणि नीतिमत्ता स्वर्गातून खाली पाहील. होय, परमेश्वर जे चांगले आहे ते देईल; आणि

आमचा देश आपली वाढ उत्पन्न करील. नीतिमत्ता त्याच्या पुढे चालेल; आणि ती आम्हांस त्याच्या पावलांच्या मार्गात स्थापन करील. स्तोत्रसंहिता 85:1-13.

लक्षात घ्या की “दया आणि सत्य” (“सत्य” हा आपण ज्याचा उल्लेख करित आलो आहोत तो हिब्रू शब्द ‘emet’ आहे), जे नीतिमत्त्व आणि शांती उत्पन्न करतात, त्यांनी “परस्परांना चुंबन दिले” आहे. ते एकरूप झाले आहेत. स्तोत्रकर्ता आपले गीत तपासणीच्या न्यायाच्या अंतिम दिवसांत ठेवतो, जेव्हा देवाने आपल्या “लोकांचा अधर्म क्षमा केला” आहे. विनंती अशी आहे की प्रभूने आपल्या लोकांना “पुन्हा जिवंत” करावे.

“पवित्र आत्म्याच्या सेवाकार्याखाली जागृती आणि सुधारणा घडून आली पाहिजे. जागृती आणि सुधारणा या दोन भिन्न गोष्टी आहेत. जागृती म्हणजे आध्यात्मिक जीवनाचे नूतनीकरण, मन आणि हृदय यांच्या शक्तींना चेतना प्राप्त होणे, आध्यात्मिक मृत्यूपासून पुनरुत्थान होणे. सुधारणा म्हणजे पुनर्रचना, कल्पना आणि सिद्धांत, सवयी आणि आचरण यांमध्ये बदल. जोपर्यंत सुधारणा आत्म्याच्या जागृतीशी संलग्न होत नाही, तोपर्यंत ती धार्मिकतेचे उत्तम फळ उत्पन्न करणार नाही. जागृती आणि सुधारणा यांनी आपापले नेमून दिलेले कार्य केले पाहिजे, आणि हे कार्य करित असताना त्या एकरूप झाल्या पाहिजेत.” Selected Messages, book 1, 128.

स्तोत्रकर्ता ज्या “पुनरुज्जीवनाची” विनंती करतो, ती स्वतःला मृत असल्याची जाणीव असलेल्या व्यक्तीकडून केलेली विनंती दर्शविते. स्तोत्रकर्ता ज्या पुनरुज्जीवनाची विनंती करतो, ती लाओदिकीया स्थितीतील व्यक्तीसाठी मागणे अत्यंत कठीण आहे, कारण लाओदिकीया स्थितीतील मनुष्याला तो आत्मिकदृष्ट्या मृत आहे याची जाणीव नसते; परंतु जर तो तसा नसता, तर त्याला पुनरुज्जीवित होण्याची गरजच भासली नसती. हे पुनरुज्जीवन “देव परमेश्वर काय बोलेल ते ऐकण्यास” सहमत होण्याद्वारे साध्य होते; आणि पवित्र आत्मा आपल्या अंतःकरणात वास करित असताना जे पुनरुज्जीवन प्राप्त होते, ते निश्चित करून घेण्यापूर्वी दुसरे कोणतेही कार्य पुढे येऊ नये.

“आपल्यामध्ये खऱ्या भक्तिभावाचे पुनरुज्जीवन होणे ही आपल्या सर्व गरजांपैकी सर्वात महान आणि अत्यंत तातडीची गरज आहे. याचा शोध घेणे हेच आपले पहिले कार्य असले पाहिजे.” Selected Messages, book 1, 121.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाविषयी बोलताना सिस्टर व्हाइट पुढीलप्रमाणे म्हणतात.

“जेव्हा आपण एक लोक म्हणून हे पुस्तक आपल्यासाठी काय अर्थ ठेवते हे समजून घेऊ, तेव्हा आपल्यामध्ये एक महान पुनरुज्जीवन दिसून येईल.” Testimonies to Ministers, 113.

“पुनरुज्जीवन” या शब्दाची व्याख्या पुन्हा जीवनात आणणे अशी केली जाते. जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये असण्यासाठी निवडले गेले आहेत, त्यांनी प्रथम हे ओळखले पाहिजे की ते मृत आहेत आणि त्यांना पुनरुज्जीवनाची गरज आहे. एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे मृत आहेत, ही गोष्ट परीक्षाकाल समाप्त होण्याच्या अगोदर उघडण्यात येणाऱ्या संदेशाचा एक महत्त्वपूर्ण घटक आहे. या सत्याविषयी आम्हाला आणखी बरेच काही सांगावयाचे आहे. जे त्यांना पुनरुज्जीवित करते ते म्हणजे ती “दया” जी देव त्यांच्यावर करतो, जेव्हा तो त्यांना “पुनरुज्जीवित” करतो आणि त्यांना आपले नीतिमत्त्व देतो. जे त्यांना पुनरुज्जीवित करते ते हे सत्य आहे की येशू अल्फा आणि ओमेगा आहे, आणि ही समज त्यांच्या अंतःकरणात अशी “शांती” उत्पन्न करते जी सर्व समजुतीपलीकडे आहे. अभिवचन असे आहे की “सत्य” “पृथ्वीमधून उगवेल.” “सत्य” म्हणून दर्शविलेला संदेश, जो अल्फा आणि ओमेगा आहे, तो संयुक्त संस्थानांतून उद्भवतो, कारण तो “पृथ्वीमधून” उगवतो. प्रारंभीचा संदेश संयुक्त संस्थानांतून आला, आणि शेवटचा संदेशही त्याच ठिकाणाहून उगवतो.

देवाच्या गुहेतील मनुष्यांना एक प्रतीक म्हणून समजण्याच्या संदर्भात, आपण अशा इतर संदेशांचा विचार करू जे प्रतीकात्मक गुहेत होते. येशूने योहान बाप्टिस्ताला एलियाह म्हणून ओळखले, आणि योहान तुरुंगात होता, त्या वेळी त्याला हे जाणून घेण्याची आवश्यकता होती की येणारा मशीहा येशूच आहे काय. त्याला येशूचे खरे स्वरूप जाणून घ्यायचे होते. त्याने ज्या संदेशाची घोषणा केली होती आणि येशू ज्या संदेशाची पुढेही घोषणा करित होता तोच खरा

संदेश आहे काय, हे त्याला जाणून घ्यायचे होते. त्याने आपल्या शिष्यांना येशूकडे तो प्रश्न विचारण्यासाठी पाठविले, आणि येशूने त्यांच्या प्रश्नाकडे दुर्लक्ष करून पुढे जाऊन त्यांना आपले तेज प्रकट केले.

“अशा प्रकारे तो दिवस संपत गेला, आणि योहानाचे शिष्य हे सर्व पाहत व ऐकत होते. शेवटी येशूने त्यांना आपल्या जवळ बोलाविले आणि त्यांनी जे काही पाहिले होते ते योहानाला जाऊन सांगावे, अशी आज्ञा केली, आणि पुढे म्हणाला, ‘धन्य तो, जो माझ्यामुळे अडखळणार नाही.’ लूक 7:23, R. V. त्याच्या देवत्वाचा पुरावा दुःखभोगणाऱ्या मानवजातीच्या गरजांशी त्याच्या परिपूर्ण अनुरूपतेत दिसून आला. त्याचा गौरव आपल्या नीच अवस्थेपर्यंत तो नम्रतेने उतरून आल्यामध्ये प्रकट झाला.”

“शिष्यांनी तो संदेश पोहोचविला, आणि तेवढेच पुरेसे होते. योहानाला मशीहाविषयीची भविष्यवाणी आठवली, ‘नम्र लोकांना शुभवार्ता सांगण्यासाठी परमेश्वराने मला अभिषिक्त केले आहे; भग्नहृदयांना बांधून काढण्यासाठी, बंदिवानांना स्वातंत्र्य जाहीर करण्यासाठी, आणि बंधनात असलेल्यांसाठी तुरुंगाचे दार उघडण्याची घोषणा करण्यासाठी; परमेश्वराच्या स्वीकारार्ह वर्षाची घोषणा करण्यासाठी त्याने मला पाठविले आहे.’ यशया 61:1, 2. ख्रिस्ताच्या कार्यांनी केवळ तो मशीहा आहे हेच जाहीर केले नाही, तर त्याचे राज्य कोणत्या प्रकारे स्थापन होणार आहे हेही दाखवून दिले. वाळवंटात एलियाला जी सत्यता उघड झाली होती, तीच योहानालाही उघड करण्यात आली, जेव्हा ‘परमेश्वरासमोर एक मोठा आणि प्रचंड वारा सुटला; त्याने पर्वत फोडले आणि खडकांचे तुकडे केले; परंतु परमेश्वर त्या वाऱ्यात नव्हता; आणि वाऱ्यानंतर भूकंप झाला; परंतु परमेश्वर भूकंपात नव्हता; आणि भूकंपानंतर अग्नी झाला; परंतु परमेश्वर अग्नीत नव्हता;’ आणि अग्नीनंतर देवाने संदेष्ट्याशी ‘मंद, सूक्ष्म स्वराने’ संवाद साधला. 1 राजे 19:11, 12. त्याचप्रमाणे, येशूने आपले कार्य शस्त्रांच्या संघर्षांनी आणि सिंहासन व राज्ये उलथून टाकून नव्हे, तर दया आणि आत्मत्याग यांच्या जीवनाद्वारे मनुष्यांच्या अंतःकरणांशी बोलून करावयाचे होते.” द डिझायर ऑफ एजेस, 217.

देवाची सामर्थ्यशक्ती त्याच्या वचनाद्वारे संप्रेषित होते. ती “मनुष्यांच्या हृदयांपर्यंत” पोहोचविली जाते. “मंद, सूक्ष्म स्वराचा” तोच धडा होता. तरी एलियाचा संदेश हा देवाच्या लोकांबाहेर असलेल्या शक्तींची ओळख करून देणारा बाह्य संदेश आहे. “शेवटच्या दिवसांत” ख्रिस्त एलियाला सांगत होता की त्याचे वचन हेच ते स्थान आहे जिथे सामर्थ्य निहित आहे; तरीही विध्वंसक वारा, भूकंप आणि अग्नी यांनी दर्शविलेले “शस्त्रांच्या संघर्षांचा आणि सिंहासनांचे व राज्यांचे उलथापालथीचा” प्रसंग, प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात दर्शविलेल्या त्या तीन बाह्य शक्तींचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांचा देवाच्या लोकांना सामना करावा लागेल. विनाशकारी “वारा” हा बायबल भविष्यवाणीत इस्लामचे प्रतीक आहे. “भूकंप” हा फ्रेंच राज्यक्रांतीतील बंडखोरी व अराजकतेचे प्रतीक आहे. “अग्नी” हा सदोम व गमोरा यांच्यावर आलेल्या विनाशाचे प्रतीक आहे. एलिया गुहेपर्यंत पोहोचण्यासाठी पोपसत्तेपासून पळून गेला होता; म्हणून प्रभूने त्याला प्रकट केले की जगाच्या अंताच्या संकटाची रचना करणाऱ्या सर्व दुष्ट शक्ती असूनही, देवाचे सामर्थ्य जिथे आढळते तो मंद, सूक्ष्म स्वर हाच आहे.

मोशे, एलिया आणि योहान बाप्तिस्ता हे तिघेही गुहेतून देवाच्या स्वभावाचे दर्शन झाल्याची साक्ष देतात. “गुहा” हेच एकमेव चिन्ह आहे जे दुष्ट आणि व्यभिचारी पिढीस दिले जाईल. येशूने “व्यभिचारी आणि दुष्ट पिढी” विषयी सांगितले, जी तपासणीच्या न्यायाच्या “शेवटच्या दिवसां”तील पिढी आहे. त्या पिढीस देण्यात आलेले चिन्ह म्हणजे संदेष्टा योना, ज्याने तीन दिवस एका गुहेत—म्हणजे मोठ्या माशाच्या पोटात—व्यतीत केले होते.

आणि जेव्हा लोक मोठ्या प्रमाणात एकत्र जमले, तेव्हा तो म्हणू लागला, ही एक दुष्ट पिढी आहे; ती चिन्ह शोधते; आणि योना संदेष्ट्याच्या चिन्हावाचून तिला दुसरे कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही. कारण जसा योना निनवेकरांसाठी एक चिन्ह ठरला, तसाच मनुष्याचा पुत्रही या पिढीसाठी ठरेल. लूक 11:29, 30.

योना जसा तीन दिवस व तीन रात्री माशाच्या पोटात होता, तसाच येशूही तीन दिवस कबरीत होता. योना एक चिन्ह होता, आणि येशूही तसेच आहे. ते पुनरुत्थानाच्या चिन्हाचे प्रतिनिधित्व करतात, जे अर्थातच मृत्यूनंतर येते.

तेव्हा काही शास्त्री आणि परुशी यांनी त्याला उत्तर देत म्हटले, “गुरुजी, आम्हांस तुमच्याकडून एक चिन्ह पाहावयाचे आहे.” पण त्याने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “दुष्ट व व्यभिचारी पिढी चिन्ह शोधीत असते; आणि योना संदेश्याच्या चिन्हावाचून तिला दुसरे कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही. कारण जसा योना तीन दिवस व तीन रात्री महामाशाच्या पोटात होता, तसाच मनुष्यपुत्र पृथ्वीच्या अंतर्यामध्ये तीन दिवस व तीन रात्री असेल. निनवेचे पुरुष या पिढीबरोबर न्यायसमयी उठतील व हिला दोषी ठरवतील; कारण त्यांनी योना यांच्या प्रचाराने पश्चात्ताप केला; आणि पाहा, योना यांच्याहून महान असा येथे आहे.” मत्तय 12:38-41.

जर आपण इतिहासाच्या पुनरावृत्तीच्या तत्वाला समजून घेतले, आणि त्या अनुषंगाने हे सत्यही लक्षात घेतले की सर्व पवित्र इतिहास जगाच्या अंताची ओळख करून देतो, तर योना तसेच ख्रिस्ताचा मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान हेच आत्ता देवाच्या लोकांसाठी “चिन्ह” आणि संदेश आहेत. जेव्हा योना मोठ्या माशाच्या पोटातून बाहेर टाकला गेला, तेव्हा त्याने संदेशाची घोषणा केली; त्याचप्रमाणे, ख्रिस्त ज्या गुहेत होता त्या गुहेवरील दगड देवदूताने दूर केला, तेव्हा ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाचा संदेश तत्क्षणी घोषित करण्यात आला. मोशे, एलियाह, योना आणि ख्रिस्त यांच्याद्वारे जे प्रतिनिधित्व केले आहे, ते केवळ “शेवटच्या दिवसांतील” देवाच्या लोकांचेच प्रतीक नाही, तर त्यांच्यापैकी प्रत्येकाने दिलेल्या संदेशाचेही प्रतीक आहे.

योनाचे चिन्ह त्या गुहेतील अनुभवाचाही समावेश करते, ज्यामध्ये ख्रिस्ताचा दयाळू स्वभाव प्रकट होतो. येशूने एलियाला जी तीच दया दाखविली, तीच दया योनाने संदेश जाहीर करण्याच्या आपल्या जबाबदारीपासून पळ काढला असता त्याच्यावरही दाखविण्यात आली. योनाविषयी आणखी बरेच काही सांगण्यासारखे आहे, परंतु आता इतर मुद्द्यांकडे लक्ष देणे आवश्यक आहे.

गुहा, इतर गोष्टींबरोबरच, मृत्यू आणि पुनरुत्थान यांचे प्रतिनिधित्व करते. शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या करारातील लोकांविषयी अनेक साक्षींनी असे ओळखून दिले आहे की ते मृत झाले होते आणि नंतर पुनरुत्थित झाले. निःसंशय, देवाचे राज्य पाहण्यासाठी ख्रिस्ती मनुष्याने नव्याने जन्म घेतला पाहिजे, आणि हे जुन्या शारीरिक मनुष्याच्या मृत्यूचे प्रतिनिधित्व करते; परंतु भविष्यसूचक अर्थाने याचा अर्थ त्याहून अधिक आहे. हे अशा संदेशाविषयी बोलते जो त्याच्या मार्गातच थांबविला जातो. एलियाने संदेशाची घोषणा करणे थांबविले, योनाने संदेशाची घोषणा करण्यापासून पलायन केले. योहानाला तुरुंगात टाकण्यात आले आणि त्याची हत्या करण्यात आली. येशूला क्रूसावर खिळण्यात आले.

म्हणून योनाचे चिन्ह हे केवळ मृत्यू आणि पुनरुत्थान यांपुरते मर्यादित नाही; ते एका संदेशाच्या मृत्यू आणि पुनरुत्थानाविषयी आहे. आणि देवाच्या वचनामध्ये प्रतिरूपित केलेले सर्व संदेश त्या अंतिम इशान्याच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतात, जो पित्याने येशूला दिला, त्याने तो गब्रिएलला दिला, त्याने तो संदेश्याला दिला, आणि त्याने तो लिहून मंडळ्यांकडे पाठविला. मोशेच्या गुहेतील अनुभवात देव संदेशाचा शेवट करून नव्याने आरंभ करण्यास तयार होता. एलियाने दूत म्हणून आपले कार्य समाप्त केले आणि तो गुहेत पळून गेला. योना तर्शीशकडे पळून गेला. योहान बाप्तिस्ता याची हत्या करण्यात आली, तसेच येशूचीही. या सर्व साक्षी प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाकडे आणून एकमेकींशी सुसंगत केल्या पाहिजेत. दानियेल आणि प्रकटीकरण ही दोन पुस्तके आहेत, परंतु “येशूची साक्ष” हे दर्शविते की ती एकच पुस्तकही आहेत. त्यांच्यामध्ये बायबलप्रमाणेच तीच वैशिष्ट्ये आहेत—दोन पुस्तके जी मिळून एक पुस्तक बनतात आणि दोन लेखक, जे दोन साक्षीदारांचे प्रतिनिधित्व करतात.

बाबेलचा बंदिवान आणि त्यानंतर मादाय-पारसचा बंदिवान असलेला दानिएल, जेव्हा त्याला सिंहांच्या गुहेत टाकण्यात आले, तेव्हा तो प्रतीकात्मकरीत्या मरण पावला. योना, जेव्हा त्याला मोठ्या माशाने गिळून टाकले, तेव्हा तो प्रतीकात्मकरीत्या मरण पावला. प्रकटीकरणकर्ता योहान, जेव्हा त्याला उकळत्या तेलात टाकण्यात आले, तेव्हा तो प्रतीकात्मकरीत्या मरण पावला. विल्यम मिलर मरण पावला, परंतु त्याला हे अभिवचन आहे की धर्मीच्या पुनरुत्थानासाठी देवदूत त्याच्या कबरेजवळ वाट पाहत उभे आहेत. “Future for America” ही सेवा 18 जुलै, 2020 रोजी प्रतीकात्मकरीत्या मरण पावली.

अंतिम इशाऱ्याचा संदेश हा ढोपशाही सामर्थ्याच्या ढ्राणघातक जखमेच्या बरे होण्याच्या संदर्भात स्थाढित केला आहे. त्या जखमेचे बरे होणे हा ढ्रकटीकरणाच्या तेराव्या व सतराव्या अध्यायांचा एक विशिष्ट विषय आहे. जेव्हा ती ढ्राणघातक जखम बरी होईल, तेव्हा ढुनरुत्थित ढोपशाही ढ्रकटीकरणाच्या सतराव्या अध्यायात दर्शविलेल्या आठव्या राज्यरूढात ढ्रकट होईल. तिला आठवे असे ओळखले गेले आहे, म्हणजेच ती सातांपैकी आहे. आठ हा अंक ढुनरुत्थानाचे ढ्रतीक आहे, कारण करारसंबंधाच्या ढोहोररूढ सुंतेची विधी ढुरुष बालकाच्या जन्ढानंतर आठव्या दिवशी करण्यात यावयाची होती. ख्रिस्ती व्यवस्थेत त्या विधीच्या जागी बाढ्तिस्ढा आला, आणि बाढ्तिस्ढा ख्रिस्ताचा ढृत्यू, दफन व ढुनरुत्थान यांचे ढ्रतिनिधित्व करतो. ख्रिस्ताचा ढुनरुत्थान सातव्या दिवसानंतरच्या दिवशी झाला. म्हणून तो भविष्यसूचक अर्थाने आठव्या दिवशी ढुनरुत्थित झाला. एक हजार वर्षांच्या विश्रांतीनंतर, नूतन करण्यात आलेली ढृथ्वी आठव्या सहस्रकात ढुनरुत्थित होते.